

سید علی نجفی

ایشان از نظر سلوکی شاگرد مرحوم آیت الله سید اسماعیل شفیعی بود ...

ولادت : حدود 1366ق.

محل ولادت: نجف

وفات : 1413ق.

محل دفن: تهران

محل تحصیل: تهران ، قم

استاد عرفان : سید اسماعیل شفیعی

ایشان از نظر سلوکی شاگرد مرحوم آیت الله سید اسماعیل شفیعی بود اما بدون آنکه حضرت امام خمینی (ره) را از نزدیک ببیند. بیشترین بهره را از مکتب عرفانی ایشان برد. نسبت به امام عشق می ورزید و شارح برخی آثار ایشان به شمار می رود.

اگر کسی می خواست ، اندکاک توحید در ولایت را تجسم کند. بایست به این عارف توحیدی می نگریست عشق به امیر المومنین علیه السلام و حضرت سید الشهداء علیه السلا در وجودش موج می زد. دائم البکا بود و طوری اشک می ریخت که گویی از چشمانش چشمه می جوشد.

جلسات سخنرانی او مشحون از نکات بدیع عرفانی و توحیدی بود. مرحوم شفیعی به ایشان می فرمود : شما در توحید به اجتهاد رسیده اید ! بسیار بر عبادت حریص بود و از عجایب حالات او بود که از نماز سیر نمی شد . وقتی دقایقی زودتر از موعد برای سخنرانی در جایی حاضر می شد تا زمانی شروع سخنرانی دائم نماز می خواند . در ماه محرم و صفر بیست دقیقه اول ، بحث توحیدی سنگینی داشت که خیلی ها متوجه نمی شدند . می فرمود: من بدون توحید نمی توانم شروع کنم . تا دل من آباد نشود نمی توانم چیزی به شما بدهم .

خلوص این سید بزرگوار آیتی شگفت بود. در تشکیل جلسات خود ایدا به تعداد جمعیت توجه نداشت سخنش را با ذکر سمع الله لمن حمد آغاز می کرد بارها دیده بودند که حتی با حضور دو نفر جلسه را شروع می کرد و همان گونه سخن می گفت که در مقابل جمعیت دو هزار نفری می ایستاد . می فرمود اگر جلسه ما جلسه علم باشد ، الان ملائکه در آن هستند و خود خدا جایش را پر می کند . وقتی دارم صحبت می کنم تازه مطالبی برای خودم منکشف می شود. این عارف مجاهد ، هم در سنگر دانشگاه به تدریس اشتغال داشت وهم حضورش گرمابخش جبهه های نبرد بود. روح بلندش در یک حادثه تصادف به ملکوت اعلا پیوست .